

ઉર્ફ ગજલો.

૧૫૫ નયરંગે ઇસક.

૨ ઉરફ જાન અને ગુજરાતી હરફોમાં

૩ જાનેવાલે ઐર પ્રસિદ્ધ હરનેવાળે.

માસ્તર, ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

સીમડા ચોક-સુરત.

૩૪૩

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે ચુદીઆળમાં આવેલા
ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતલાલ
નેશીંગલાઈએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

પ્રત ૧૦૦૦

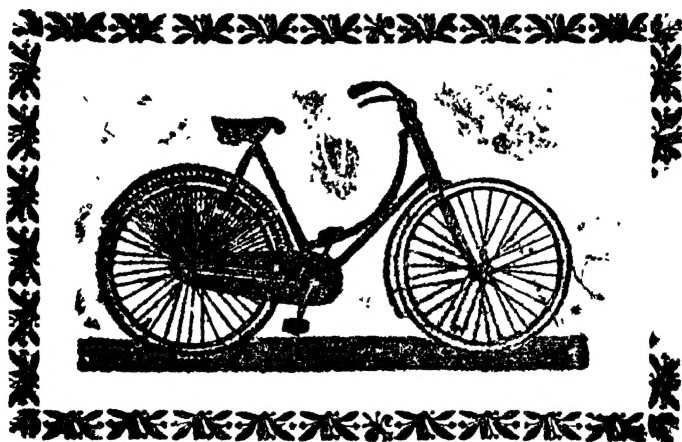
સંવત ૧૯૬૬

સને ૧૯૧૩

કીંમત ૨ આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૪૭૦૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાચિદ વિભાગ] ૩

અનુક્રમાંક ૪૭૦૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ જાનરંગો ઈ. ૨૩

વિષય ૨ ૩૬૮ : ૩૨, ૩૬૮

નયરંગે ઇસાક.

ગઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રામ.

નજરીયાં યાને પુખ મીલાઈ

ખીન યુને ખીન મ્હેતે જલાઈ

નજ૦

અમરીન છુટા જાનમે કહેકે

પીલાઈ ઝેરડી પ્યાલી.

નજ૦

સાખી—દીવારામજે નહીં મીલાં, દીલકો કયા અપામ,

છનેમે મરનાં બલા છરે હે ખિસ્મ

કાસે કહું મોરે કરમકી કલાશ્વરે

મીલે ન કાઈ સહેલાની

નજ૦

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૨

રાગ રાણ.

ઝો ન્ય મિત્ર બન્ય પ્રીત, બન્ય દોસ્તદાર

મીત્ર સુમે સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એક માર

ત્રેખી પુંજે પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આશ

કુત્રડાં બ્યાપતાં બદલા વિનાં જૂન નિર્મળ મીઠી બસ

સાચી પ્રીત મિત્ર કન્ઝે ઝેર પી જનાર

જતાં તો એવાં વિરલાં અર્પત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ ગમ ગણી મહાબનાર

ઇલાસુંદરી ગઝલ ૩

જાવરીયાં તોરી લગનમે (૨)

લોક યુવે બદનામ કરતહે

કહે તેરા છુટારે હાં જોખન છુટારે.

જાવરીયાં૦

ખાટે ધાતે મોહે રાજ સતાતે

કહે તેરા છુટારે હાં જોખન છુટારે.

જાવરીયાં૦

સાખી—જ્યા હમારા જયગા બિરહસે તોરી કસમ
 શીર કીસ જીકીઆયગા બાકમ તું જુહી કસમ
 ચરમે ફેયાજસે કહ દમકો હમારા હોવે
 નામહો આપકા ઐર કામ હમારા હોવે સાંવસીયાં

ગઝલ ૪

મોરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાબો
 મોરા હીંદમેં જ્યા ગબરાવતહે
 રેલ અધિરી જગતકી બેરન,
 મચ્છલી સીતડ પાવતહે
 ખીદંમ ફેંકદે જાલીમ કોમ જશફે લીયે
 ધવરબી ૧ નજર ચરમે સુમેંસાકેલીયે
 તું અપને હુસ્ન ખુદા દાદકી અદાકે લીયે
 નકાબકાસે ઉઠાદે, જરા ખુદાકે લીયે.
 પ્રીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી ખ્યાસી, કાહેકો જ્યા તરસાવતહે,
 કરાર હોતો કહું બેકરાર કિસ્સે કહું
 જીનુકા જોરહે મેં ખાર ખાર કિસ્સે કહું
 તુંહી મુને નમુને હાથે જોર કીસ્સે કહું
 ન કોઈ મુનીસો હમ્દમ ન ખાર કિસ્સે કહું.
 બિરહનં તનમન ફુંક દીયો

અબદમ કેઠ દમમેં જાવતહે.
 મુજે તો દરદે મદોખત સનાયા જાતાહે
 તેરાખ્યાલ વતીરંગ લાયે જાતાહે
 વો કાનહે જોતરમ્દરમેં આંચે જાતાહે
 સમે શીરાકકા સદમે દીખાયે જાતાહે.
 જાના બયા અબ પલપત બારી

નીંદ નદગમેર આવતહે.
 મઝા કહાહે મોદગનમે બેવદાખકા
 યદ તર્જ ખુગ નીકાલાહે દીય રખાખકા
 લીખા મહીના કે અબ વકતહે રસાખકા
 ઉઠાકે ફેંકદે સદકા તેરી ખુદાખકા
 અમકા તુંહી પાલનહારા

કાલેકો દેર લગાવતહે

બતા તો મુઝસે તરા ધન્ટેજર કયોકરશે
 હુંહી સુને ન તો જાકો કરાર કયોકરશે
 અલમસે જખમે દીસે દાઝદાર કયોકરશે
 ખીજાં જખ આછ તો ડસે બહાર કયોકરશે
 હમંદ હમડ કે પિયા નેન હમદારે
 નીલકા મેહ બરસાવતહે.

અજીજ ગઝલ ૫

રસુમે હાશમીકા તાલિમે દીદાર મેંબીકું
 જમાના જરકા થયદા ઉનકા આશીક જાર મેંબીકું
 મદીને જાનેવાસો કાફસો ઠેરો જરા ઠેરો
 હમારે સાથ અલનેકે લિયે તયાર મેંબીકું
 નખીજ બહરે ધરયાંમેં ફસીહી ઉમ્મી કીસ્તી
 લમાદીજે જો એક ઠોકરતો પલ્લેપાર મેંબીકું
 કહા યુસુફને જખ દેખા જમાને પાક હઝરતમે
 ખરીદારમેં હજરતકે મરે બાજર મેંબીકું
 ખમર લીજે મદદ કીજે માલ અપના દીખા દીજે
 એક અદતા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેંબીકું
 ગુલામાને નખી હુએ અજીજ ધસ્વાસ્તે મેશક
 કસગહે જતતુલ શીરદૌસકા હકદાર મેંબીકું

દીલબર ગઝલ ૬

દીલા તા કું પીયા લેતાહી આર ફરીમાદ કરતાહી
 મગર દોપુર રીતમ જખીમ, તુઝે કખ માદ કરતાહી
 બતાઓ કયા તુમહેં યદ ઇસ્ક કયા બેદાદ કરતાહી
 મીટાકર હસ્તી એ આશીક કાબીખુન માદ કરતાહી
 ફતાકે બાદલયલાને કહા આકર સરે મહસદ
 હમારા કેસ અખ ઉજળવતન આખાદ કરતાહી
 કતર કર નોચકર પર બાંધકર સયાદ યુબબુલકો,
 કબીતો કેદ કરતાહી કખી આગદ કરતાહી
 હજારો ગરદને ઝુકમતીહી શેકે શહાદતમેં સુએ
 હમારા કલકકો જખ વોહ, જદલાદ કરતાહી,

હીલે આશીકહે વીરાના, બગેર આજ જલવએ જાના
વેલ દીલબર દેખીયે કખતક પહે ધર અખ તક કરનાહે.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

ખાંધકર કાંતીલ કમરસે અખનો ખંજર લે ચલા
કાંધ દમ જતાહે સુન બેના કેવોસર લે ચલા
કયા જુઆં મેંબી કશીશયી અખરએ ખમદારકી
ખાતો ખાતોમેં વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
ખાનએ દીલમેં હુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખાંધકર જખ તીરવો સીનેસે બહાર બેચલા
હીનો ધમાં જાનો દીલસખરો ખારદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજે અદાસે વોબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે પદ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કીસ તરહ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર કયા ખેતાખદરદે હીજરે ને શીર દમ ચલા
શીર હઠા સીને મેં શીરવો જાને મુજતર લે ચલા
ખોશ હમ મુઝકો ન કરલે શીરવો જાલીમ પર ઠહી
નામએ શોક આજ અપના શીર કમુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર હઠી કાબી ધટા
ખાંધકર શીર મમ કદોમેં શોકે સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરસે, રોનક કલેજકો કાંધ
બેના બેના ચામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતર ગઝલ ૮

અરે જાલીમ તું યો તરસાકે દમકો મારકામેગા
ન લીબકે વસ્ત્ર મેરે કબી આખીર નીકલેગા
જલાતા ચાતારો ગમમેદે કયો મુઝકો ખતાખલીમ
જલોકે દીલ જલાકર કયા ભલા ઉનકી દખાલેઆ
કહો એ દોસ્તો બહારે ખુદા આકર મીવે મુઝકે
જો દુસ્મન એકજ માના હોતો આકર કયા જના લેગા
હખીએ કિયરી ચારખસેં મુન્દેગારાને હમતકો
ખરોજે હસર સર સિજદે જત રખકર ખખજવા લેગા
લજબી હસકે રખકી મિસ્ત્રે મુસા દેખકર મુજતર
રવાએ મેખુદીમે મુઝકો અપને ખુષા લેગા

અજીજ ગઝલ ૬

ધલાહી ફરન ક્યાહે હસપે સમકા દમ નીકલતાહે
 હશીનો પર શીઝ હોના હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેગે અખર ખીચતા હસદમ નીકલતાહે
 તો લાખો કલ હોતે સેંકડોકા દમ નીકલતાહે
 ન ખોનાં તુખમે ઉશરતએદીલા ઇસ બાગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રત નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે ફાતકા કે વોહ
 નીકલતા હોતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હજરો મુરદે જુ હકનેહે શૈરન એ અજીજ ઉસદમ
 બરાએ સેર જબ વોહ ઇસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઓર મેં ગુ-હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાજાં ગો ગુ-હેગારોમેં હું
 જામ અખશે યા સગદેહે તું કીકો ઇખતીયાર
 તું મેરા ગફફાર મેં તેરે ગુ-હેગારોમેં હું
 ફરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહબતસે ગર્જ
 જરુકા તાલા બહે ખુદા ઉસ્કે તલબગારોમેં હું
 કયા જુલ્લે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીક હરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કેહેતેયે સહ આસીયો લુદે ખુદાઅ પાકકા
 બાંધકર શહેરા શશઅતકે મેં બાજરોમેં હું
 કહ ઉઠા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાજાં મેં તેરે ના જબરદારોમેં હું
 યો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શરીએ હઝસે
 બખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુ-હેગારોમેં હું

કસીદા અજીજ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ ફુલયા મુસ્તેશ તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજા રહનુમા તુમહો
 અહદ બેમીમ અહમદ એ દખીએ કિબરિયા તુમહો
 લગાહે ડર શીરીયતકા નહીં કહતા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકસે ખુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોખતશી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશ તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાલે પાકે હજરત દેખકર યુસુફની ખોલઉં
 હસીનોમેં હસી વો સુરતે શમ્લુત જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ ગરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
 તુમહી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજીઝ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં ખેદ
 મેરી દાનીસ્ત મેંતો બાઇસે અન્ને સમાં તુમહો

કવ્વાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેખા દલાહી તુંજ માલે મુસ્તેફા મુઝકો
 બહોત બેચેન હુયારબ મદીનેમેં ખુલા મુઝકો
 નહી કુચ્છ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તખલ કરલો નખી બહેરે ખુદ. મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જો કરતેહે દવા મેરી
 મેં ખીમારે મહમદહું નહી હોગી શશ મુઝકો
 તમનાકી મીયાકીહોનહો અકસીરકી ખવાહીસ
 જો મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેદાએ “મહમદ,, હું
 શીશારે ગોર બહરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોદે ઇસ્ત્યાસે ખુદાકે પામ રૈતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે શુનાહ દામનકે ઘોતા જાઉંગા
 હાય ઇસદારે ફનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા બરઆદ હોતા જાઉંગા
 એજુલેખાં બેરા યુસુફ આવેગા હમારાહે જવાબ
 જાગતી જાયેગી કીમમત ઔર ગેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતાતાહે ફલક પસ્તાયેગા તું મેં અગર
 સય્યદેકો નેનકી તુરખતપે રૈતા જાઉંગા
 આદે મુરહન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સલ્લમીલા

પ્રુદ મેંની નાઅતકે મોતી પીરાતા જાડંગા
 ઉમમ્તે અહમદ હું લેલે કર મુઝે આગોશ્વમેં
 લોરીયાં ગાયેંગી હુરે ઓરમેં સોતા જાડંગા.
 લેઅલોએ કાફલે વાલો મદીનેકી તરફ
 મેવો અકબર હું તુમ્હારે પાઓ ધોતા જાડંગા

ગઝલે કાઝી ૧૩

હમ બદમ અશસે આતી હયે સદા આજકી રાત
 દેખો વોહ આતે હયે મહબુબે ખુશ આજકી રાત
 આકે જીઅરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
 આપકે દીલકા શૈદા હયે ખુશ આજકી રાત.
 સખ નખી કહને લગે અપની જહુકાદે મરદન,
 મીલને અલક્ષસે ચન્ને શાહે ખુદા આજકી રાત.
 કહા અલ્લાહને કે ક્યાં ચાહીયે મેરે મહબુબ
 મેરી સખ સુનપે ખુદાઈ હયે શિદા આજકી રાત.
 હુરો ગીલમાને મવક ઓર સલી જન્નો બશર,
 હમ બદમ પડહતે હયે સખ સદહેઅલ્લા આજકી રાત.
 કાઝી ચેહ વકત હયે કયું હાથસેતું ખોતા હયે,
 હોગી મકબુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કતલગાહકો જખ ચલે વોહ લેકે ખેંજર હાથમેં
 ખુદ બ ખુદ આને લગે આશક લીયે સર હાથમે
 અથ શરિસ્તો બહે ન જાએ મેરે કત્તે આરકાસે
 થામ લેના કસ્તીયે ખિસમીતકા લંગર હાથમેં
 આઘનેને કર દીયા મગરર હુસને ચારકો
 હોગા મહેશ્વરમેં ગીરેખાને સિકંદર હાથમેં
 દેખનેસે દીલ હહેરતા હૈ ઉઠા જલ્દી નકાબ
 દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમેં
 મયકદોસે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ બમલમેં દસ્તે દિલ્લપર હાથમેં.

કલીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હય કતલ મુજકો તેરે અદાએ ખવાજ

હય જાનો દીલ આસીરે ઝુલ્હે દુતાએ ખવાળ
 ચેહ મહરો માહ હુવે હય સપદાએ રૂએ અનવર
 આલમમેં જિસ્કો દેખો વોહ હય ફિદાએ ખવાળ
 મકસદકે મોતીયોશી બરતા હય અખ્ દામન
 આતા હય જોશપર જળ લહેરે આતાએ ખવાળ
 મેરી ચેહ દોઆ હય દીનરાત તુજશે યારજ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાળ
 અસકન્દરો ફરીફકે દરપે જાએ કયું હમ
 કાશી હય આસને દવલત સરાએ ખવાળ
 હો તુરકી તજલ્લી ઝાહેર કયા હે તાજ કલીમ બેસક
 મર દુએ પુર ઝિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાળ

મઝલ ૧૬

દુક પુરકેકો ઉઠાકે કુરખાન તેરે ખવાળ
 સુખડા સુજે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાળ
 ચેહ તુજસે ઇલતેજ હે હકતક રસાઇ હોવે
 વોહ રાહ તુ બતા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 ચેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનાબમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 અજમેરકે ઝો અસઇઆ જામે ફતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 કહતા હડે હરધડી ચેહ બદા મરીખ તેરે
 બિગડી મેરી બતાદે કુરખાન તેરે ખવાળ.

મઝલ ૧૭

દુન્યાસ જાળ ઉંટાએ ખીસ્તર ગુલામતેરા,
 યારજ ઝખાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 પુતખાને છાન મારે કામેસેં દુહ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અથ જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 બે કેદ હયે ઈલાહી દરખારે આમ તેરા
 જન્નત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે પુશ હું.
 સુખતર તું હયે મેરા મૈ હું ગુલામ તેરા.

કરમા તેરા ન કયુંકર જરી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને જતમેં નામ તેરા.
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હયે અસરત,
હયે ગરકે બહેરે ઈસ્તિયાં શતર તમામ તેરા.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ મુસતશ હોગા દીલે દીવાના તુરબતમેં
બનેમા શમશ્વએ શાહકા પરવાના તુરબતમેં
પમે મુરદન જે સહરાએ મદીના યાદ આયેમા
ઉડાએગા કશનકી ધજગ્રયાં દીવાના તુરબતમેં
નકીરેન આકે દીખલ.એ જે જખ સુરત મુકંમલદી
કરંગા ઉસલકી મય સીજદએ શુકરીના તુરબતમેં
તો સુનકર વોહ ગશેકે દીલ રસુલે જીનનો આદમપર
પદંગા ઉસ ઘડી સલવાત ખેતાખાના તુરબતમેં.

ગઝલ ૧૯

હસરત હય યા ઇલાહી જખ જીન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહેમદ કહકર જખાંસે નીકલે
જુલફે નખી કી જીસ જ તારીફ હોન કયુંકર
અતરે હીનાકી ખુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકળે
આલમહો સખ મુઅત તર પોંહયે જે ખુએ હઝરત
ખુશખોએ મુમક એશી મુલકે ખુતનસે નીકલે
આકર સખાયે યસરખ કુતોંકો રંમ બખશે
હોકર શયુક્તા ખાતીર ખુલખુલ ચમનસે નીકલે
ગરગ મેં ઈશકે આલમદ ગરહય તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

ચેહ તો મય કયું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મય નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરફ શર્યાફ કરતે હય ખતા દો કાઇલા.
એ અસીરોં ને કફસ મય નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દંખો મેરી મધમત પર જે આયે ચેહ કહા,
મુમ વશાદારોં મેં હો યા મય વશાદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં ચલા ઝાલીદ જો ઉસકો હુડ ને;
મગ શીરત જોલી ધધર આ મંચ ગુનાહગારોં મેં હું
કુલ મંચ કુલોં મેં હું કાંટા મંચ કાંટે મેં હું.
યાર મંચ યારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું

ગઝલ ૨૧ મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાજ ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કુનજ,
અખ પામ મેરે કયા હય જે દામ હો ચુકા હું,
પરદા ઉઠાઓ રૂખસે સુખડા દીખાઓ ખાજ,
મંચ ઇશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખખો મેરી,
સુઝકો યહી હય ખાજ ગ દારખે હો ચુકાહું,
માહમુદ જખ મીઠા હય એક જામ વસલ ખાજ,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુખતીલાહું ખવાજ ધધર તો દેખો
વદલાહ તડપ, રહા હું ખવાજ ધધર તો દેખો;
મુશકીલ દુશાધ કીજયે હાજત રવાધ કીજયે,
સૌ જાનસે શીદાહું ખવાજ ધધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ યુજકો, ચાહે ખીગાડો સુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખવાજ ધધરતો દેખો.
જાએ નીસાત કીસજ ખીન તેરે મેરે આંકા;
એસ કહું જે નવા હું, ખવાજ ધધરતો દેખો.
ખવાજ મુઘન ચીસતી લીલ્લાહ બચાવ કીસતી
પુશાન મેં રંસાહું ખવાજ ધધર તો દેખો;
અજમેર મેં ખુશા લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
હલકત મેં મર મીટા હુંખવાજ ધધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા બી સુનતે નહીં ઝરા બી,
હરદમ પુકાર તા હું ખવાજ ધધર તો દેખો;

મઝલ ૨૩ અકબર કંવાલી તરજ.

હમ શુન્હે ગારોં પે તેરી મેહરબાની યાદીયે,
 સખ શુન્હે મીટ જાઈયે રહેમતકા પાની યાદીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નયુ વ્યત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીચાની યાદીયે,
 કહેતે હે ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુમ હું,
 ખુશમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુમ જાની યાદીયે,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફરિસ્તોંને કહા
 અયસા મહેમાં યાદીયે યું મહેરબાની યાદીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જરખે મજારે મુસ્તરા,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની યાદીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની યાદીયે,
 દાસ્તાને ગમ કહાની ગમપી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની યાદીયે કીમકો સુનાની યાદીયે,
 સાશીએ મહેશર નહિ મેરે શુન્હાએંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની યાદીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે દરકે રસુલીક્રાહ મેં,
 દુરબને અકબર મદીનેમેં બનાની યાદીયે,

મઝલ ૨૪ કંવાલી તરજ.

ધણક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા યાદીયે,
 કીસ તરહે જાતા ફીલ તાબાંસેં પુછા યાદીયે,
 કયા તડપનેમેં મજાહે કતવહેં પ્યારકે હાય,
 ઉસકી લઝઝતકો કીસી ખીસમીલસેં પુછા યાદીયે,
 જીસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરૂફી શીફત ધાયલમેં પુછા યાદીયે,
 યારકે મીલનેકા હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા યાદીયે,
 આહ નાંબોકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં.
 કયા શુજરતી હોગી તાબાં દીલસે પુછા યાદીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય માનાં રહે,
 મેંય કસોકે સરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 અશપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે એ હીજ રાના રહે-
 કયા ઇસીકો કહતે હેં અશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુછોગે મજસેં કયરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાલે રૂએ જનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ બરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
 કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર.
 મેં કરેાં વાલોકા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે ચરમે ધનાયત અપની રહેનેદો,
 ગલે પર ફેરદો ખંજર મુઝવત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાસા તુમારી સુઝ ઉઝરતને
 લગે આગ એયસી ઉલટતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાતેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
 મેં ખાજ આયા ધનાયતમેં ધનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીઠનાં ઇસમેં બહેતર હે મીઠે ગરખાહ મુદદત કે,
 તુમ એયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ ધરમાને હેં ઝુનઝવા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયશાહે દો આલમ તુરે ખુદ મોરા કાહેકો જ્યા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો ક્યાએકા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીચદીન પલછન જ્યા મોરા બરકર આગ લગાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અફસર દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જનખે તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
 હે ગશમે વહાંકાબી રોજ દીખાયે એ હજરત,
 ઉમદે બરદીલે ચયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કાહે મદીને જ્યા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીલે બેં કરાર પેહલુમેં,
 ઉઠા હે ફરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમેં,
 નહિ હેં દીલકા ગમખવાર પેહલુમેં,
 કે જસમેં દીલકો ઝરાહો કરાર પેહલુમેં,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલબર નીંદ ન આવતહે,
 દ્યારે હીન્દબી અબ મીસ્તે ખાર પેહલુમેં,
 ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખામેં,
 તુમહારે દીલકા હે ધન્ટેઝાર આંખોમેં,
 બસી મદીનેકી જખસે બહાર આંખોમેં,
 મેં કીસકે કહુ અયજાને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન લાવતહે,
 તુમહારે હીજરેમેં અબતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરઆનીહે,
 નહિતો જાન બી દેનેકો દીલમેંય દાનીહંય;
 જ્યાંપે વરલકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેહેઅબતોરે કારન યેહી જ્યા—મેં લાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કંવાલી તરજ.

તરપકર જાન જસદમ સીનએ બીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએં મક ફરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 ચકીં દસિકાંહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન કુચએ ઠાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇગે અગર મીટ જાયગા લીખ્યા મુકદ્દરકા.
 નીકાંલીગે અગર હશરત હમારે દીલસે નીકલેગી.
 ઇસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આહ ખેંચીથી.
 સમજતાયા કે લેલા પસ દએ મહેલસેં નીકલેગી,
 પતા આંસુઓંકા મેરે ગોશઅ દામનપર મીલતાહે.

ખગર ક્યાથી યે કીસ્તી હું કર સાહીબસેં નીકલેગી.
કલેજ થામલે વોહ સમ્મકા સર જીસને કાઢાહે,
કે ફરયાદ અખ દીલે પરવાને મહેશીબસેં નીકલેગી.

હુમરી ભેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીલે સયદાં નગ્નની જલાયા કરે-કેઃધ.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કબી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેશીબમેં,
કબીતો લાઇએ તસરીય ખાનએ દીલમેં,
મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેબી નહિ તુમ રકીબકે ધરમેં,
તો શીર યે દરદ હેં કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી ચાહકા દમ શુખ્હો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમેં ઉદ્દતકા જામ ભરતે હેં.
કબી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે બાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકો હશરમેં ખ્યારે જવાબ કયા દોગે.
દીલે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ કબાલી

ફનાં હર ચીઝકો હય જોર બકા અદલાહી અદલાહ હય,
દીલે નાંઘાડો આલમમેં સદા અદલાહી અદલાહ હય,
કરે કયા જાકે બેતુલ્લહમેં અયે જાહેદે મુશ્શીક
હમારે ખાનએ દીલમેં બશા અદલાહી અદલાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશાકો જલ્લેહ ગરખાયા
હરમ મેં ખુતકદમેં જા બજા અદલાહી અદલાહ હય.
કહાંકા તુર અય મુસ ! જો હોવે દીલએ હકમેં
તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અદલાહી અદલાહ હય.
ન જાનાં અય દીલે નાંઘાન તું ઉસ નકસેં જાહીરં પર
યે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અદલાહી અદલાહ હય

હલીસામેં હરમમેં દેશરમેં મુરમાને ગુલશનમેં
જીવર દેમે ઉપર શુબ્હ હે શામ અલાહી અલાહ હય
ઝખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કબાલી

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
લખ બન્ધતે હયેં અહેમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
યે મીમ તો મીસરીકી ડહી ઘોલ રહા હયે—
મહેબુબ હયે અલાહકા બાઝાર અઝલમે—
કીમત હુઘ યુસફી તો અનમોલ રહા હયે—
પક પડકે ઉસે ખુદ્દમેં જાને હયેં મુસલમાન—
કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયાંમેં તો રહા હયે
હાંસીલ મુજે દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
દામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોલ રહા હયે—
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
જનતમેં જો ખુલ ખુલ કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહેમદ દરનાઅત.

અલેકસેં અલાહકો જાનો ખેસેં ખીસમીલાહકો,
તે સેંથા તેરા ઇશારા બશ રસુલીલાહકો,
સે સેં જાનાં પાછ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
હે સેં હાફિજ હોગએ પરહકર કલાંમુલ્યાહકો,
ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
ઝાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અશ્લાકો,
સીનસેં શાહે સ્વાદસેં સાદી રહે વોહ,
ઝવાહસેં સાબીર કીયા હકને રસુલીલાહકો,
તોયસેં તરફે ખુદા ઝોયસેં ઝાહેર હે તું.
અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોંહચાદે બેયતુલાહકો,
અયનસેં ગરલતકા પરદા ફેયસેં ફરગાદે મુઝે.

ખાદસેં કાચમ કીયા હકને જો અપ્પદુલાહકો,
કાદસેં કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
મીમ તું મુજસેં મીલાદે અપ્પ રમુલીલાહકો,
નુનસે નામે મેરા વાવસેં વાજીય હે તું.
હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ધલ્લીલાહકો,
લામ અતેફસેં લાખેલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
યેસેં હે યારેનખી ઉમ્મત રમુલીલાહકો.

શએર.

વીરદે ઝમાનપે જનાખે મહમ્મદકા નામ હે
કાબેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કયયે યે ઝમીં વો આશમાં તુંહી તોયા
અય ખુદાએ બેનીશાંમે બેનીશા તુંહી તોયા,
મીમ અહેમદકા નયા ચાલીશયે રખપર નીકાળ,
અસકે હર પરદેહમે આસદ ઇઝ્ઝોશાં તુંહી તોયા,
કુઆ હઝની ઔર અનહલ હક કહેને ઉનકી કયામગઝ
શમશ ઔર મનસુરકે મુંહમેં ઝમા તુંહી તોયા,
ઝમઝમે સજ્જે નવાએ દદ ખુલુહા ખાલદીન,
રંમ આઝીમે ચમન ઝારેજનાં તુંહી તોયા.

શએર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુજા.
ખુદ ઝદી બનગે. અનઝ હકબર સરે દારઝ મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કવાલી તરઝ

હમ ગુન્હેગારોપે તેરી મેહેરબાની ચાહીયે,
સખ ગુન્હે મીટ જાઇગેં રહેમતકા પાની ચાહીયે,
પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
દૂચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
કહેને હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુમ હું,
ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુમ જાની ચાહીએ,
દેખકર મહેરાજમેં સામાન શીરસ્તોંને કહા,

અમઘા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાહે મજારે મુસ્તાશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંતી ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે અમપર ગીરાયા હવ મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તનાની ચાહીયે,
 હાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 ચાહીએ મહેશ્વર નહિ મેરે શુન્દાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર વુમહારા મહેરબાની ચાહીયે,
 જન બહક તસલીમ હે ઇસ્કે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 હુરબહે અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

કહક કયાસે હે કીસી કામીબસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જતાહે દીગ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તકપનેમેં મજાહે કતલકોં પ્યારકે હાથ,
 હજકી લજઝતકો કીસી ખીસમીલસે પુછા ચાહીયે,
 જીસને હસકા અમ ખાયા હો હસે માઅશુમ હે,
 લેમ અમરકી શીદત ધાપલસેં પુછા ચાહીયે
 ચારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 તરહેં મીલનેકી હીરો વારલિસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંશોંકી દહીકત દેખાતા હું હીજરમેં
 કયા શુજરતી હોગી તાબ દીસસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

દોબર મેં સાગીર રહે ગરદીય મેચ માનાં રહે,
 મેંચ કસોકે મરપે ચારખ પીરમંચ ખાનાં રહે,
 જીમપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે જે હીજા રાનાં રહે.
 કયા હસીકો કહેતે હેં રીઝમેં વફાદારી અનમ,
 ફુલમની હમસે રહે અયરાંસે ચારાનાં રહે,
 ઐર ન કુચ પુછીએ મજસેં કબરમેં મુનકર નહીર,
 મરને હમ ચારખ ખાલે રૂઝે જલાં નાં રહે.

અવશે સાખી કે મેં સહકે જો પીમાએ બરકે જામ,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
 કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર,
 મેં કરોં વાલોડા હર અંનદાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કંવાલી.

હમારે હાલપે ચક્ષમે ધનાયત અપની રહેનેદો,
 ગમે પર ફેરદો ખંજર મુરુવત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તુમારી સુઝ ઉલ્લસતને
 લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાતેહો જઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજહો,
 મેં જાજ આયા ધનાયતસેં ધનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીઘનાં ઇસસેં બહેતર હે મીઘે ગરબાહ મુદદત કે,
 તુમ અયેસી ફરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અશ્વાન એ ફુરખત ખ્યાં કરતે હેં અમ મુજતર,
 વાહ ફરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અવશાહે હો આમથ તુરે ખુદા મોરા કાહેકો છયા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરદ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને ખુશવતહે.
 હીયાને જનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીમ લીમ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી નો આઇએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો શએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,
 અમ નીસદીત પલઝન છયા મોરા બરકર આગ લમાવતહે,
 કબીતો જલ્દએ અસરફ દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જાનએ તૈયયા ખુલાઇએ હજરત,
 હે ચક્ષમે વહાંકાબી રાજે દીખાયે એ હજરત,
 હમેદે બરદાએ શેયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કાહે મદીને છયા મોરા કલપાવત હે તડપાવતહે.
 તડપ રહાહે દીમે એ કરાર પેહલુમેં,
 હા હે દરદ મેરે ચાર બાર પેહલુમેં,
 નહિ હે દીલદા અમખ્વાર પેહલુમેં,

કે જીસસે દીલકો કરાહો કરાર પેહલુમં,
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોહે પલખર બી નીંદ ન આવતહે
 દ્યારે હીન્દબી અબ મીસસે ખાર પેહલમેં,
 અટક રહાહે મેરે હરખાર આંખોમેં,
 તુમહાર દીલકા હે ઇન્નેઝાર આંખોમેં,
 બસી મુદીનેકી જાપસે બહાર આંખોમેં,
 મેં કીસસે કહુ અયશાને ખુદા મોહે હીન્દકી નમરી ન આવતહે,
 તુમહારે હીજરમેં અબતક મેં જંદગાનીહે,
 જીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરખાનીહે,
 નહિતો જાન બી દેતંકો દીનમેં દાનીહંચ,
 જ્યાંપે વસ્લકી કમતર દે મેં કહાનીહે,
 કીયો જોગ મેં અબતોર કાન્ને ચેહી જીયા—મેં આવતહે,

ગઝલ ૩૯ કંવાલી તરજ.

લડપકર જાન જીસદમ સીનએ ખીસગીલમેં નીકલેગી,
 દોઆએ મગ ફેરત જીસદમ લખે કાતીલમેં નીકલેગી,
 ચકી ઇસકાહે હસરત બાદ મરદન દીલમેં નીકલેગી,
 હમારી લાસ એક દીન કુચએ કાતીલમેં નીકલેગી,
 મીટાઈએ અગર મીટ જાપગા લીખખા મુદદરકા,
 નીકાલીએ અગર હસરત હમારે દીલમેં નીકલેગી,
 ખસી ઉમ્મેદપર મજતુને દીલમેં આક મેંચીધી,
 અમજતાયા કે લેલા પર દુએ મહેયીલમેં નીકલેગી,
 પતા જોસુઓંકા મેરે જોશએ દાનનપર મીલતાહે
 અખર કયાથી મેં કીસની કુગકર સાહીલમેં નીકલેગી,
 કલેગ થામલે વોક શમ્અકા સર જીસને કાટાહે
 કે ફરયાદ અબ દીલે પરવાને મહેશીસમેં નીકલેગી.

રાએર.

હેયે આદર ને મરી કખર પર ચારાને ડાલી હે;
 અગર વોક ચાર આ જાવે તો ઉસકી મહેરખાની હે.

ગઝલ ૪૦ હુમરી ભેરવી.

કાઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
 દીલ સવદાં નાનની જલાયા કરે—કાઇ.

આયાકરે મન આયાકરે કાઠ કહેદે સાંવલીયાએ આયાકરે
 કબી તો આપએ માહેબ હમારી મહેશીવમે,
 કબીતો લાપએ તસરીય ખાનએ દીલમે,
 મેરા ઉજરા હુવા ધર બસાયા કરે. કાઠ.
 અમર રહેબી નહિ તુમ રડીબકે ધરમે,
 તો શીર ચે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમે,
 અયસી બાતે ન મુજસે બતાયા કરે.—કાઠ.
 હુન્દારી આદકા દમ કુખ્હો સાંમ બરતે હે,
 તુન્દારી કેદમે ઉલ્લટકા જામ બરતે હે,
 કબી સપનેમે દરદ દીખાયા કરે.—કાઠ.
 જલા જલાકે મુજ આકમે, મીલા દોઝે.
 ખુદાકો હશરમે આરે જવાબ કયા દોઝે.
 દીમે સપદાં ન જાની જલાયા કરે.
 કાઠ કહેદે સાંવલીયા સે આયા કરે.

સાએર.

હર હાકે મરકસેં ચે આત્રીહેં સદાએ,
 ખરબાદ હીસી સખ્સકી મહેનત નહિ જાની.

મઝલ ૪૧ કંવાલી.

ફત્તં હર ચીકકો હય ઐર બકા અલાહી અલાહ હય,
 દીસે નાંદાદો આલમમે સદા અલાહી અલાહ હય,
 કરે કયા જાકે બેતુલાદમે અયે જાહેદે મુરશીદ
 હમારે ખાનએ દીલમે જલા અલાહી અલાહ હય,
 જહાં દેખા હય હમને એક ઉશીકો જલ્લેદ ગરપાયા
 હરમ મેં ખુનકહેદમે જા જાજ અલાહી અલાહ હય.
 કહાંકા તુર અય યુસફ ને હોવે દીઝે હકસેં,
 તું ખરરાહ ખરરાહ મેં જલ્લેદ તુમા અલાહી અલાહ હય.
 ન જાનાં અય દીઝે નાદાન તું ઉસ નકસે જાહીર પર
 ચે દુન્યા ચાર દીનકી હય સદા અલાહી અલાહ હય
 કબીસામેં હરમમે દેયરમે મુરગાને ગુલશનમે,
 અધર દેખો અધર શુખ્હ શાંમ અલાહી અલાહ હય
 અખાંપર મોહરે ખામેશી હયે લેકીન શીંબી અયે “વાસીલ”
 હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અલાહી અલાહ હય.

ગઝલ ૪૨ દામ.

ખવાબમે કોઈકો મુખડમે હાલે આન,
 એ નીકાબ આનનો ઝોગેમું વો વાલે આન,
 એ કસી પર મેરે ખુરા તેહયેં હાલે આન,
 રાખમે છોડ ગયે કાફલે વાલે આન.

કોન હયે માંહે અરબ કોન હયે મહેબુબે ખુદા,
 અયે દેર આલમ કે હસીનોસે નીરાલે અંબા.
 કુંશીયાકાર મેરે એબ ખુલે જાતે હયે,
 કમલીવાલે મુન્ને કમલીમેં છુપાવે આન.
 દેખેતે હયે તુન્ને શીર શીરકે ઝખ્ખાને સ્તીરાન,
 ડમમગાતે હયેં કદમ કોન સંબાલે આન.
 હમને ખુશ હોકે તુન્ને સારી ખુદાઇ બક્ષી,
 અપયે બન્દોકો કીયા તેરે દવાલે આન.
 રંગ કુદરત હયે યહાં ગુન્યયે ખીસ્વત હયે મહાં,
 અયે ગુલે ગુલશને લો લાક લમામ આન,
 ચુરતે લાલા હયે પર દાગ બયાં કાસીના,
 પક રહે હયે તેરે ખીમાર કે હાલે આન.

ગઝલ ૪૩ અકબર કંવાલી.

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
 મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
 લગ બન્ધતે હયે અહેમદકા બી કયા નામ હયે—
 વે મીમ તો માસરીકી ડલી ઘોમ રહા હયે—
 મહેબુબ હયે અલાહકા ખાઝાર અઝલમે—
 કીમત કુષ યુમશકી તો અનમોલ રહા હયે—
 પક પડકે હસે ખુદમે જાતે હયે મુસલમાન—
 કલમા તેરા શીર દોસ કે દર ખોલ રહા હયે—
 ફન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યક્તા—
 હમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોમે તો રહા હયે—
 હાંસીલ મુન્ને દોલત હયે યે શીશતે નખીકી—
 જામન મેરા અસ્કો કે ગોહર રોત રહા હયે—
 અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હય શીરસ્તે—
 તમે જો ખુલ ખુલકી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગાજલ ૪૪ અકબર.

અહીં જાણકારોને લોક અસર દેલા
 ધીર અવાજ મલા યોર ઉધર મલી લયલા
 મીયાદ પાપ જે કામેકે કૈસને દેખા
 હુવા ન જાત તો મીલકા ઉઠા કે ચાલયલા
 જુદાને જુદાને શહીદાને નાજ કરન તો હે
 જુદાને અમાલ કે હનકા કરન નહો મયલા
 જાયા જો કામેકો મજનું તો ચેહ હુવા માંમી
 ઇલાહી મુજસે જુદા હોન ઉલ્લેતે લયલા
 લગી જે હથમે રીન્દોકો પીઆસ મીખ હે
 ખુદાકે વાસ્તે સાડી સુરાહી વ મયલા
 સુનાકે અકબરે અય કસને આજ તોખા કીઈ
 બપા હે હલકે રીન્દામે શોર વા વચલા
 જુદી નદો કીસી દીલકી બસી હુધ બસતી
 બહોન જુદાં હે અકબર સદાએ વા બએલા

ગાજલ ૪૫ બહેર.

ગેહ કયા દહા મુઝે યો બદનખાં બહોત અચ્છા
 સુનાલે યોરબી દો ગાલીયાં બહોત અચ્છા
 જુદોતો યોરબી અથ ખાસ પ્યાર કરતે હે
 હમીપે જોરો જહાં હાં મીયાં બહોત અચ્છા
 જુરા બલા હમે કહેનેસ ફાયદા કયા હય
 ચમનસે જાતેહેં અથ બાગખાં બહોત અચ્છા
 જે મંય જુરાનો જુરા યોર સબતો અચ્છે હે
 મીલો જહાનસે જાને જહાં બહોત અચ્છે
 નીસાર લાખસર એસે જુદારે કદમોંપર
 કરેગે આપ મેરા ઇમતેકાં બહોત અચ્છા
 જુદાને જુદાં સાંચામે જુમકો દાલા હે
 હજારમે હે તો એકત જવાન બહોત અચ્છા
 બહોત પદ્મંદ મુઝે બોલ ચાલ હે અથ બહેર
 કસમ જુદાકી ચેહ તજે બયાં બહોત અચ્છા.

તમામ શુદ્ધ.

